

UCHWAŁA NR IV/61/2024
RADY POWIATU TARNOGÓRSKIEGO

z dnia 27 sierpnia 2024 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi pana M.K. na dyrektora Powiatowego
Centrum Pomocy Rodzinie w Tarnowskich Górach**

Na podstawie art. 12 pkt 11 i art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024r. poz. 107), art. 223 § 1 i art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024r. poz. 572)

Rada Powiatu
uchwala:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą pana M.K. na dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Tarnowskich Górach Rada Powiatu Tarnogórskiego uznaje skargę za bezzasadną. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Tarnogórskiego, zobowiązując go do przesłania skarżącemu uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady
Powiatu

Przemysław Cichosz

Uzasadnienie

W dniu 12 czerwca 2024 roku do Starostwa Powiatowego w Tarnowskich Górach wpłynęła skarga pana M.K. na dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Tarnowskich Górach.

W dniu 30 lipca 2024 roku członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Tarnogórskiego zapoznali się z treścią skargi oraz wysłuchali wyjaśnień dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Tarnowskich Górach.

W świetle przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Tarnogórskiego ustaliła, co następuje.

Pan M.K. został przygotowywany i przeszkolony jedynie do pełnienia funkcji rodziny zastępczej dla małoletnich D. i J.K. Z uwagi na obiektywne uwarunkowania skarżący nie był szkolony i przygotowywany aby zajmować się innymi dziećmi.

Wskazać należy, że zaświadczenie kwalifikacyjne wydawane jest kandydatom na rodzinę zastępczą, którzy spełnią wymóg ukończenia szkolenia oraz wymogi ustawowe wynikające z art. 42 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w tym między innymi:

- dają rękojmię należytego sprawowania pieczy zastępczej,
- są zdolne do sprawowania właściwej opieki nad dzieckiem, co zostało potwierdzone: zaświadczeniem lekarskim o stanie zdrowia wystawionym przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, oraz opinią o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka wystawioną przez psychologa, który posiada co najmniej wykształcenie wyższe magisterskie na kierunku psychologia oraz 2-letnie doświadczenie w poradnictwie rodzinnym,
- zapewnią odpowiednie warunki bytowe i mieszkaniowe umożliwiające dziecku zaspokajanie jego indywidualnych potrzeb, w tym rozwoju emocjonalnego, fizycznego i społecznego.

Skarżący nie wykazał się umiejętnościami i nie poradził sobie, jako rodzina zastępcza z opieką i wychowaniem J.K., a w sytuacji, gdy pojawiły się problemy z zachowaniem chłopca zdarzyło mu się zastosować karę cielesną. Chłopak po okresie kiedy był urlopowany do mamy biologicznej nie wrócił już pod opiekę skarżącego. Z kolei Sąd przywrócił mamie biologicznej władzę rodzicielską, rozwiązując tym samym rodzinę zastępczą w osobie pana M.K.

PCPR, chcąc wykorzystać potencjał i możliwości skarżącego, proponowało mu współpracę w zakresie pomocy osobom usamodzielnianym. Skarżący jednak chce być rodziną zastępczą i zajmować się małymi dziećmi.

Ponadto skarżący nie współdziała i nie współpracuje z PCPR, co jest niezbędne przy wykonywaniu zadań rodziny zastępczej. Bez zgody sądu, bez zgody i wiedzy PCPR przejął czasową opiekę nad małoletnim chłopcem (o którym pisze w skardze) i jego dwiema siostrami. Skarżący wnioskował do sądu o ustanowienie go rodziną zastępczą dla chłopca i jego siostry. PCPR wskazało, że skarżący nie posiada odpowiednich umiejętności niezbędnych do pracy z dzieckiem z autyzmem, co dyskwalifikuje go do pełnienia funkcji rodziny zastępczej dla chłopca. W marcu 2024 roku Sąd po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy z wniosku skarżącego, po przesłuchaniu stron i świadków, wydał postanowienie o powrocie dzieci do poprzedniego rodzinnego domu dziecka. Nie uznał za właściwe umieszczenie małoletnich dzieci w rodzinie zastępczej pana M.K.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Tarnogórskiego na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2024 roku w głosowaniu: 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się” rekomenduje Radzie Powiatu Tarnogórskiego uznanie skargi za bezzasadną.

Ponadto w myśl art. 239 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.